

وینزویلا و شاخصهای سوسیالیزم قرن بیست و یکم

روز ۳۰ جنوری ۲۰۰۵ در تاریخ کشور وینزویلا از اهمیت زیادی برخوردار است، زیرا در همین روز در خلال اجلاس مجمع جهانی مدنی هوگو چاوز رئیس جمهور وینزویلا برای نخستین بار از «سوسیالیزم قرن بیست و یکم» یادآور شد.

مشخصه این «راه» و رسیدن به سوسیالیزم قرن بیست و یکم در وجود انقلاب همانا دولتی ساختن آنده ار کارخانه هائیکه از تولید باز مانده اند و یا به علل گوناگونی از کار تولیدی دست کشیده اند، ممنوع می شود که دوباره فعال ساختن آنها غرض ادامه تولید بامدیریت مشترک کارگران و کارمندان مصروف کار در این دستگاه ها (به گونه مثال ۵۱ در صد سرمایه دولتی و ۴۹ در صد سرمایه کوپراتیفی منسوبان کارخانه مربوط) به راه انداخته شد.

باید اذهان داشت که ایجاد کمیته های کنترل کاری، دولتی ساختن صنایع کلیدی کشور و زیر ساختهای عمومی و همچنان تنظیم قانون کار و تعدیل ساعات کار از مشخصات دیگری است که به پیشرفتهای کنونی کشور مساعدت نموده است.

ناگفته نباید گذاشت که مسایل کشاورزی و اصلاحات ارضی عرصه دیگری از دستاوردهای انقلاب مردم وینزویلا است که در سال ۲۰۰۱ آغاز یافت و ده سال کامل با پیگیری تعقیب شد که از این طریق ۲۲۴ هزار خانواده دهقانی را که جمعاً بیانگر تغییر وضع زنده گی ۱،۳ میلیون انسان است، صاحب زمین ساخت. نهادهای کشاورزی امکانات استفاده از ۷،۷ میلیون هکتار زمین زراعتی را نظم داد و از آن جمله ۱،۱ میلیون هکتار زمین داران بزرگی را حتا قادر به کشت زمینهای شان نبودند، این زمینهای شُدیار و خارج از نصاب سلب مالکیت شده و به دسترس آنانی گذاشه شد که توانستند از آن بهره برداری نموده و سطح زنده گی شان را بهبود بخشند.

برای رسیدن به سوسیالیسم قرن بیست و یکم نظر به خصوصیات اقتصادی - اجتماعی و سیاسی وینزویلا ضرورت رشد به یک مرحله گزار احساس می گردد که چاوز آن را دموکراسی انقلابی توصیف کرد.

چاوز در یکی از بیاینه هایش در میانه سال ۲۰۰۶ یادآور شد: «... ما مصمم هستیم تا انقلاب را به سوی سوسیالیسم رهنمون شویم تا سهم مان را در راه سوسیالیسم انجام داده باشیم و آن هم سوسیالیسم قرن بیست و یکم نام دارد و برپایه همبسته گی، برادری، نوع دوستی، آزادی و برابری استوار است.»

وی ادامه می دهد: «... ما باید سیمای سرمایه داری را دچار تغییر سازیم و از آن گذار نموده به سوی سوسیالیسم نوین که مستلزم کار خسته گی ناپذیر، ولی نسته همه روزه به پیش رویم و آن را اعمار کنیم.»

طوریکه می دانیم وینزویلا کشوری بود در هنگام به قدرت رسیدن هوگو چاوز فقر شدید، بیکاری، وضع نابه سامان تعلیم و تربیه، امور صحی، کسر شدید بودجه دولت و درآمد اندک سرانه هر باشنده دامنگیر آن بود که خوشبختانه شاخصهای به دست آمده دلالت بر حقانیت راه مردمی دولت وینزویلا می کند. دیده می شود که فقر مردم که در سال ۱۹۹۸ به ۵۰،۴ در صد رسید، اکنون به ۲۸،۵ در صد تقلیل یافته است و در همین مدت زمان فقر شدید از ۲۰،۳ در صد به ۷،۲ درصد کاهش یافته است.

بیکاری که در سال ۱۹۹۸ به ۲۸،۸۷ در صد می رسید اکنون رقم درشت ۷،۹ در صد را بازتاب می دهد.

از آنجائیکه احصائیه های قبلی در دست نیست و از سال ۲۰۰۳ بدینسو تولید ناخالص ملی (به بیان پولی) از ۱۱۰ میلیارد دالر امریکایی به ۳۲۵ میلیارد دالر امریکایی و در آمد سرانه هر باشنده از ۴،۲ هزار دالر امریکایی به ۱۰،۳ هزار دالر امریکایی ارتقاء یافته است.

در عرصه تجارت خارجی بررگترین رقم صادرات با ایالات متحده امریکا است که بالغ به ۳۱،۱ در صد و واردات آن نیز ۲۶ در صد با ایالات متحده امریکا است.

وینزویلا ۴،۹ در صد بودجه اش را صرف خدمات صحتی، ۳،۷ در صد را صرف تعلیم و تربیه و ۱،۲ در صد را صرف مسایل نظامی می کند. باید اضافه کرد که مبارزه علیه بیسوادی چنان با پیگیری انجام یافته است که امروز با کشورهای پیشرفته صنعتی جهان، هم سطح می باشد. تعلیمات عمومی اجباری بوده و هرگاه فقط سال ۲۰۰۳ به حیث شاخص بگیریم، می بینیم که اعمار ۲۸۰۰ مکتب جدید از دست آوردهای مردمی بوده است.

در سال ۲۰۰۹ در اضافه از ۱۰۰۰ مکتب آموزش کامپیوتر از صنف اول آغاز گردید و به طور صعودی این رقم ادامه دارد.

در عرصه صحت عامه بعد از انقلاب در پهلوی دکتوران وینزویلائی ۲۰۰۰ دوکتور و پرسونل طبی کوبایی به ایجاد شبکه وسیع از خدمات صحتی آغاز به کار نمودند و در حال حاضر ۲۰۰۰۰ دوکتور کوبایی و ۴۰۰۰ دوکتور وینزویلائی برای اکثریت مردم اقشار پائینی جامعه به خدمات رایگان صحتی می پردازند. مترادف با بهبود شبکه عرضه خدمات صحتی برنامه تغذی سالم و عرضه مواد خوراکی از طریق مارکیتها که به وسیله سببایدی دولت قیمت مواد آن از ۳۰ الی ۷۰ در صد نازل تر از قیمت بازار است به دسترس اقشار تهیدست جامعه گذاشته می شود، سازماندی گردیده که تعداد آن از ۱۵۰۰۰ مارکیت متجاوز است.

آنچه بر شمردیم دست آوردهای یک سیستم عادلانه اجتماعی است که همانا در خدمت زحمتکشان و تهیدستان قرار دارد. نمونه سوسیالیزم قرن بیست و یکم را با خلاقیت اندیشه یی آن می توان با در نظر داشت زمینه های ممکن در هر یک از کشور های تهیدست و کمتر انکشاف یافته پیاده کرد.

چاویز کسی بود که در ظرف این ده سال اخیر از هیچ انتخاباتی و یا ریفرندمی نهراسید و خودش را شامل آن ساخته و هر بار با اتکاء به نیروی مردم وینزویلا از آنها پیروزمندانه بدر آمد.